

ПРОТОКОЛ

№ 86

гр. Варна, 03.02.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в публично заседание на тридесет и първи януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галина Чавдарова

при участието на секретаря Мая Т. Иванова

Сложи за разглеждане докладваното от Галина Чавдарова Търговско дело № 20213100900772 по описа за 2021 година.

На именното повикване в 14:52 часа се явиха:

Ищецът Ц. Д. П., редовно призован, не се явява, представлява се от адвокат **Ж. Т.** и от адвокат **Б. А.**, редовно упълномощен и приет от съда от днес.

Ответникът ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД, редовно призован, представлява се от адвокат **Т. С.**, редовно упълномощена и приета от съда от днес.

Адв. Т.: Да се даде ход на делото.

Адв. А.: Да се даде ход на делото.

Адв. С.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, с оглед редовното призоваване на страните, намира, че не са налице процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

и пристъпва към изясняване на фактическата страна на спора

Адв. А.: Поддържа така депозираната искова молба, както и допълнителната искова молба. Поддържа и всички направени доказателствени искания с нея, с изключение на искането по реда на чл.190 от ГПК за предоставяне на застрахователната полица в оригинал от страна на ответното застрахователно дружество. Водим допуснатите ни двама свидетели за неимуществени вреди. Заявяваме също, че оспорваме представения отговор на исковата молба и на допълнителната искова молба. По отношение на изготвения проекто-доклад нямаме възрАж.я. Единствено бихме искали да направим едно уточнение, досежно акцесорните искове за законна лихва. Претендираме само и единствено законна лихва на основание чл.429, ал.3 от Кодекса за застраховането от датата на депозиране на

извънсъдебната претенция до окончателното изплащане. Не поддържа претенцията за законна лихва на основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ, а само и единствено на основание чл.429, ал.3 от Кодекса за застраховането от 29.07.2021 г. до окончателното изплащане. В молбата ни от 25.07.2022 г. в точка втора пише: „размер на обезщетението от 29.07.2022 г.“ Има техническа грешка в датата. Следва да се чете: „29.07.2021 г.“ Оттегляме претенцията по чл.497, ал.1, т.1 от КЗ за сумата от 5 198,78 лв. Сумата от 5 666,57 лв е изчисление на законната лихва от началната дата на претенцията до датата, предшестваща датата на входиране на исковата молба. Тази претенция, така заявена, остава, респективно от датата на входиране на исковата молба – 08.11.2021 г. до окончателното изплащане.

Адв. С.: Поддържам отговора на исковата молба, включително и допълнителния отговор. Моля да бъдат приети писмените доказателства. По отношение на проекто-доклада, нямам възраЖ.я и моля да бъде приет за окончателен, ведно с направените разяснение от ищцовата страна в настоящото заседание. Не възразявам срещу направеното оттегляне.

СЪДЪТ, с оглед направеното в днешното съдебно заседание от процесуалните представители на ищеца, разполагащи с надлежна процесуална власт, оттегляне на исковата претенция с правно основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ за сумата от 5198,78 лв, представляваща лихва за забава за периода, считано от 09.08.2021 г. до 07.11.2021 г., намира, че производството по делото в тази част следва да бъде прекратено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕКРАТЯВА производството по предявения от Ц. Д. П. в качеството му на наследник на К. П. П.а срещу ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО „ОЗК ЗАСТРАХОВАНЕ“ АД иск с правно основание чл.497, ал.1, т.1 от КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 5198,78 лв, представляваща лихва за забава за периода, считано от 09.08.2021 г. до 07.11.2021 г., на основание чл.232, ал. 1 от ГПК.

Определението подлежи на обжалване в едноседмичен срок, считано от днес пред Варненски апелативен съд.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА КЪМ ОКОНЧАТЕЛЕН ДОКЛАД НА ДЕЛОТО, като се придържа към проекта за доклад, обективизиран в **Определение № 35 от 06.01.2023 година, а именно:**

Постъпила е искова молба от Ц. Д. П. в качеството му на наследник на К. П. П.а, действащ чрез адв.Н.Д., срещу ЗАД ОЗК-ЗАСТРАХОВАНЕ АД, ЕИК 121265177, със седалище гр.София, с която са предявени искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 КЗ за осъждане на ответника да заплати на ищеца както следва: сумата от 200000лв, представляваща обезщетение за претърпени от наследодателя му К. П.а неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания, в резултат на настъпило ПТП на 22.07.21г., причинено

от П. С. С., при управление на МПС – л.а. марка Мицубиши, модел Паджеро с рег.№*****; сумата от 5666,67лв, представляваща лихва за забава върху главницата за периода, считано от 29.07.21г. до 07.11.21г., както и лихва за забава върху главницата за периода от 08.11.2021 г. – датата на предявяване на исковата молба до окончателното изплащане.

В исковата молба твърди, че на 22.07.21г. в гр.Варна, по ул.Мир, П. С. С., при управление на МПС – л.а. марка Мицубиши, модел Паджеро с рег.№***** допуска закъснение във възприемането на пресичащия пешеходец К. П.а, при което е настъпил удар между последния и автомобила. В резултат на причиненото ПТП на пострадалата К. П.а са причинени телесни увреждания, изразяващи се в счупвания на долния край на хумеруса, закрито вдясно, счупване на долния край на лъчевата кост, закрито вляво, счупване на пубиса, множество счупвания на ребра, натъртвания и охлузвания. Излага, че към момента на ПТП автомобилът, управляван от виновния водач, е имал действащ договор за застраховка ГО с отв.дружество за периода 28.06.21г. до 27.06.22г. Излага, че за настъпилото ПТП е образувано НОХД №678/22г. на ВОС, по което била налице влязла в сила присъда. Сочи, че пострадалата е приета в МБАЛ Света Анна-Варна АД, където ѝ е извършена оперативна интервенция, при която е извършено открито наместване на фрактурите с вътрешна фиксация и открита репозиция и фиксация, като е гипсово имобилизирана за 30 дни. След изписването от болницата, където престояла от 22.07.21г.-24.08.21г., пострадалата била настанена в хоспис, където полагали грижи за нея, но на 30.08.21г. същата починала. Твърди се, че пострадалата била здрава, силна и жизнерадостна, активен участник в общия семеен живот, помагала в домакинството. Сочи, че на двете ръце на пострадалата са поставени импланти, а счупванията в таза не позволявали никакво двиЖ.е, като всеки ден бил изпълнен с физически и емоционални болки, внукът ѝ не бил допускан на свиждания. Сочи, че влошеното здравословно състояние ѝ се отразило на психиката, като получила тежка и остра психотравма, станала потисната, изпитвала чувство на страх. Твърди, че на 29.07.21г. К. П.а е предявила застр.претенция по реда на чл.380 КЗ, ведно с пълномощни и конст.протокол за ПТП, а с последваща молба от 24.08.21г. са представени допълн.документи. Сочи, че тъй като в хода на рекламационното производство пострадалата починала, правото на съдебно предявяване на вземанията ѝ преминало върху единствения ѝ наследник Ц.П.. Излага, че с отговор №99-99-14681/30.09.21г. било отказано заплащане на застр.обезщетение. Счита, че застрахователят поема отговорността на причинителя на вредата за лихви и е изпаднал в забава от момента, в който му е станало известно настъпването на застр.събитие. Обосновава и претенция за лихва за забава на самия застраховател с определянето и изплащането на застр.обезщетение.

В срока по чл.367, ал.1 от ГПК ответникът ЗАСТРАХОВАТЕЛНО АКЦИОНЕРНО ДРУЖЕСТВО "ОЗК - ЗАСТРАХОВАНЕ" АД, ЕИК 121265177, със седалище гр.София, е депозирал писмен отговор, с който

оспорва предявените искове по допустимост. Оспорва процесуалната легитимация на ищеца, както и факта приживе К. П.а да е образувала рекламационно производство, да е подписала лично или да е упълномощила надлежно представител за това. Оспорва автентичността на представените в преписката пълномощни като оспорва подписа на пострадалата. Оспорва исковете по основание и размер. Не оспорва наличието на валидно застр.правоотношение по договор за застраховка ГО на автомобилистите по отношение на л.а. марка Мицубиши, модел Паджеро с рег.№*****, както и факта на осъщественото ПТП. Твърди, че след напускане на болницата за пострадалата не са полагани адекватни медицински грижи, като сочи, че домът, в който е настанена, не е хоспис по см. на чл.10, т.5 от ЗЛЗ. Оспорва пострадалата да е била здрава и силна преди инцидента, като твърди, че в дългогодишен период същата е страдала от нелекувани хиперт.чна болест, исхемична болест, мозъчносъдова болест, миокардиосклероза, камерни екстрасистоли, К.топатия, хроничен бронхит, белодробен емфизем. Счита, че обезщетението следва да се определи до 24.08.22г., когато била прекъсната причинно-следствената връзка между ПТП и смъртта на лицето, а понесените след това неимущ.вреди са резултат от наличието на травми и липсата на адекватни лечение и грижи. Счита за недоказани твърденията за тежка и остра психотравма у пострадалата. Прави възраЖ.е за наличие на съпричиняване от страна на пострадалата, която нарушила чл.108, ал.1 и 2, т.1, чл.113, ал.1, т.1 и 2 и чл.114, т.1 и 2 ЗДвП, като излага, че пешеходката е била в средата на пътното платно, на неосветено място в автоподлез, на нерегламентирано за пешеходци място, навлязла на пътното платно без да се огледа и да забележи приближаващата кола. Оспорва претенциите за лихви като недопустими.

Предявени са обективно съединени искове с правно основание чл.432, ал.1 и чл.429, ал.3 КЗ.

Съгласно изложеното в исковата молба и отговора съдът намира за безспорни и ненуждаещи се от доказване следните факти: наличието на застр.правоотношение по договор за застраховка ГО на автомобилистите по отношение на л.а. марка Мицубиши, модел Паджеро с рег.№***** към датата на ПТП, както и факта на настъпилото на 22.07.21г. ПТП.

Предвид предприетото оспорване на допустимостта на производството в тежест на сезирания съда ищец е да докаже предявяването на застр.претенция пред застрахователя по реда на чл.380 КЗ лично от наследодателя или чрез надлежно упълномощен представител.

С оглед на предявения иск ищецът носи доказателствената тежест за установяване твърдените от него факти–наличието на валидно застрахователно правоотношение между застрахователя и делинквента към датата на деликта, претърпени неимуществени вреди и обстоятелствата, обосноваващи техния размер, както и причинноследствена връзка между ПТП и вредоносния резултат, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

Ответната страна носи доказателствената тежест за установяване фактите, на които основава своите възраЖ.я, в т.ч. твърдението за съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалия, съгл. чл.154, ал.1 ГПК.

СЪДЪТ докладва, че е постъпило изисканото НОХД № 678/2022 г. по описа на Окръжен съд-Варна.

Адв. А.: Нямам възраЖ.я по приемането на доказателствата.

Адв. Т.: Нямам възраЖ.я по приемането на доказателствата.

Адв. С.: Нямам възраЖ.я по приемането на доказателствата.

СЪДЪТ намира, че представените от ищеца писмени доказателства следва да бъдат приети и приобщени към доказателствения материал по делото, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с исковата молба, заверени преписи на: Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от ОДМВР Варна № 909 от 22.07.2021 г.; Препис-извлечение от акт за смърт на К. П.а; Удостоверение за наследници на К. П.а № 32068 от 09.09.2021 г.; Удостоверение за родствени връзки на Ц. П. изх.№ АУ093062ПР от 09.09.2021 г.; ИЗ № 7030/2021 г. от Клиника по ортопедия и травматология към МБАЛ „Св. Анна Варна“ АД; Договор за насТ.ване в хоспис от 24.08.2021 г.; Протокол за оглед на местопроизшествие ведно със Скица и Албум; Протокол за извършена химическа експертиза № 614 от 23/07.2021 г.; Протокол за извършена химическа експертиза № 615 от 23/07.2021 г.; Постановление за изпращане на ДП по компетентност от 21.10.2021 г.; Застрахователна претенция по чл.380 от КЗ; Писмо-отказ за изплащане на обезвреда изх.№ 99-14681 от 30.09.2021 г.; Декларация по чл.83, ал.2 от ГПК ведно с документ за доход; Удостоверение изх.№ 92-00-211 от 22.10.2021 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с отговора на исковата молба, заверени преписи на: Застрахователна полица № BG/23/121001838583 от 28.06.2021г.; Претенция с вх. № 99-13481/29.07.2021 г.; Писмо с вх. № 99-13916/24.08.2021г.; Уведомление с вх.№ 99-14619/27.09.2021 г.; Писмо с изх. № 99-14681/30.09.2021г., ведно с известие за доставяне; Уведомление с вх. № 99-15412/03.11.2021 г.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените с допълнителната искова молба, заверени преписи на писмо с изх.№ 678/2022 г. от 28.09.2022 г. и Присъда № 46 от 01.09.2022 г. по НОХД № 678/2022 г. по описа на Окръжен съд-Варна.

ПРИЛАГА за послужване по делото НОХД № 678/2022 г. по описа на Окръжен съд-Варна, ведно с ДП № 273/2021 г. по описа на Сектор „ПП“ при ОД МВР – Варна – том I и том II.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх.№ 1443 от 19.01.2023 г., с която с оглед задълж.ето по чл.190 от ГПК се представя заверен препис от заведената при „ОЗК Застраховане“ АД щета № 0411-185-0001-2021, с изключение на представената медицинска документация.

Адв. А.: Да се приеме.

Адв. Т.: Да се приеме.

СЪДЪТ по доказателствата:

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА като доказателства по делото, представените от ответника с молба с вх.№ 1443 от 19.01.2023 г. заверени преписи на: Претенция на основание чл.380, ал.1 от КЗ с вх.№ 9913481 от 29.07.2021 г.; писмо изх.№ 99-13629 от 09.08.2021 г.; известие за доставяне; писмо вх.№ 99-13916 от 24.08.2021 г.; Уведомление вх.№ 99-14619 от 27.09.2021 г.; писмо изх.№ 99-14681 от 30.09.2021 г.; известие за доставяне; Уведомление вх.№ 99-15412 от 03.11.2021 г. и копия на: пълномощно от 24.07.2021 г.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 909 от 22.01.2021 г.; пълномощно от 14.08.2021 г.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица № 909 от 22.07.2021 г.; писмо №10017/2021 г. от 10.08.2021 г.; Протокол за оглед на местопроизшествие от 22.07.2021 г.; скица; фотоалбум от 22.07.2021 г.; Констативен протокол за ПТП с пострадали лица; Протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 614 от 23.07.2021 г.; Протокол за химическа експертиза за определяне концентрацията на алкохол или друго упойващо вещество в кръвта № 615 от 23.07.2021 г.; пълномощно от 04.09.2021 г.; Препис-извлечение от акт за смърт от 31.08.2021 г.; Удостоверение за наследници изх.№ 32068 от 09.09.2021 г.; Удостоверение за съпруг/а и родствени връзки изх.№ АУ093062ПР от 09.09.2021 г.

Адв. С.: Аз искам да уточня, че реално заверих документите, които изхождат от ответното дружество и чийто оригинал съм виждала, доколкото оспорваме пълномощните, представени по преписката, включително и автентичността им. Не съм завершила тези копия, защото някои от представените доказателства са заверени, а други не. Тези, които са представени като копия по преписката, независимо от кое лице дали е било упълномощен, или неупълномощен представител, съм ги завершила за вярност. Тези, които изхождат от „ОЗК Застраховане“ са заверени за вярност и разписки и други документи, с чийто оригинали разполагаме. При нас са представени в копия също.

Поддържам направените оспорвания, че няма реално предявена застрахователна извънсъдебна претенция от К. П.а или от упълномощен нейн представител, включително поддържам оспорването на автентичността на прилож.те пълномощни, тоест оспорвам подписа на К. П.а в пълномощно от 24.07.2021 г. от К. П.а в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат П. С. и в

пълномощно от 14.08.2021 г. от К. П.а в полза на адвокат Н. Д. и адвокат Ж. Т.. Оспорваме тези пълномощни да са подписани от К. П.а. Изложили сме доводи в отговора на исковата молба. Визуално подписите се различават от тези, които са полож. в медицинската документация.

Адв. А.: Ще се ползваме от тези документи.

СЪДЪТ, доколкото оспорването на представените с преписката пълномощни е заявено с отговора на исковата молба, намира, че същото е съевременно, поради което и следва да бъде открито производство по оспорване автентичността на частните документи – пълномощно, издадено от К. П. П.а от 24.07.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат П. С. и пълномощно от К. П. П.а от 14.08.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат Ж. Т. в частта относно полож.я от К. П. Праматора подпис, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТКРИВА на основание чл.193 от ГПК производство по оспорване автентичността на следните частни документи: пълномощно, издадено от К. П. П.а от 24.07.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат П. С. и пълномощно от К. П. П.а от 14.08.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат Ж. Т. в частта относно авторството на подписа, положен от К. П. Праматора.

УКАЗВА на основание чл.193, ал.3 от ГПК, че тежестта за доказване истинността на документа е върху ищцовата страна.

СЪДЪТ докладва постъпила молба с вх.№ 1186 от 17.01.2023 г. от ответника, с която се представят внесени депозити за изготвяне на допуснатите експертизи и свидетели.

Адв. А.: Във връзка с разпределената ни доказателствена тежест относно оспорването на представените по делото пълномощни от страна на застрахователното дружество, моля да бъде назначена съдебно-графологична експертиза, която да отговори на въпроса: Подписът, положен върху представените пълномощни, положен ли е от К. П.а?

Моля да бъдат разпитани и свидетелите, които водим.

Адв. С.: Не възразявам по направеното искане, макар да не е формулирано много конкретно кои сравнителни образци ще бъдат ползвани.

СЪДЪТ, с оглед така направеното искане от ищеца, намира същото за допустимо и относимо, поради което следва да бъде уважено, като бъде допусната исканата съдебно-графологична експертиза, с оглед на което

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА съдебно-графологична експертиза, която след извършване на необходимите справки да даде заключение:

Подписите, полож. върху пълномощно, издадено от К. П. П.а от 24.07.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат П. С. и върху пълномощно

от К. П. П.а от 14.08.2021 г. в полза на адвокат Н. Д. и на адвокат Ж. Т., от К. П. П.а ли са положЖ.?

ОПРЕДЕЛЯ депозит за изготвяне на допуснатата съдебно-графологична експертиза в размер на **200.00 /двеста/ лева** от бюджета на съда.

ОПРЕДЕЛЯ за вещо лице Е. А..

СЪДЪТ пристъпва към разпит на първия свидетел, воден от процесуалния представител на ищеца, с оглед на което сменя самоличността му:

С. Д.а П.а, ЕГН *****, български гражданин, неосъждана, без дела и трудово-правни отношения със страните, предупреждена за отговорността по чл.290 от НК, след което същата обеща да говори истината.

Свид. П.а: Ц. Праматоров ми е син. Желая да свидетелствам.

Свид. П.а на въпроси от адв. А. и от адв. Т.: Познавам К. П.а, откакто съм сключила брак със съпруга ми – Д. П. през 1984 г. Това ми е втората майка и аз до последния момент, даже и сега, като разказвам за нея, ѝ казвам „майко“, защото просто винаги е била такава за мен. Със свекърва ми живеехме в един блок в съседни входове. Там ни се родиха децата. Имаме един син и внуците ѝ. Едното е кръстено на свекъра ми. Ние непрекъснато бяхме в контакт. Те си имаха ключове и ние. Имаха си детска стая в нейното жилище, храна, водене на училище и като баба тя беше щастлива баба, защото има двама внуци и непрекъснато ги обгрижваше било за училище при нужда нещо ако имат. Като всяка една баба раздаваше се на макс за тях.

Тя беше много активна жена и ползваше градския транспорт. На осемнадесети последно празнувахме рождения ѝ ден. Вкъщи на обяд беше и на двадесет и втори катастрофата е станала към 16.30 ч. Към 08.30-09.00 ч. от Реанимацията се обади на сина ми, че е претърпяла ПТП на улица „Мир“ под подлеза. То е близко до жилището, в което живее свекърва ми и казаха, че е в Реанимация в тежко състояние с опасност за живота и ние веднага със сина ми хванахме такси и отидохме в Реанимация, но съответно те не допускаха абсолютно никой. Успяхме, свързахме се, слезе жена, даде ни една количка от тези дърпащите, в която имаше една празна бутилка, три банана, две пастички. Тя се е връщала от „Лидл“-а. „Лидл“-ът е на 700-800 метра от нас и е минала отдолу. И аз съм минавала от там за по-напряко. И ни казаха, че е в тежко състояние и че сведения за нея можем да получим в обедната почивка само от 12.30 ч. до 13.30 ч. мисля, че беше, но заради Ковид-мерките въобще не се разрешаваше посещение при нея и започна едно всеки ден звънене по телефона в какво състояние е, как се чувства и те казваха, че все още не е стабилизирана и че е в Реанимация. Това беше може би около седмица и половина-две. Точно не мога да кажа, но след това вече я прехвърлиха в Ортопедията и ние вече се успокоихме, защото ни казаха, че е

прескочила това тежко състояние, в което се е намирала. Там започнахме пак всеки ден да звъним, за кога са насрочени операциите, а те и там ни казваха, че ще ни се обадят. Там също не ни пускаха. Заради Ковид-мерките всичко се оставяше – консумативи, вода, храна. Каквото се носеше, се оставяше долу на портиерите. Пише се бележка и вече там слизат, за да вземат. Не ни допускаха по никакъв начин. Един ден докторът ми се обади и каза: „Ние сме я стабилизирани. Време е за операция, обаче тя не иска да ѝ правим операция. Ако можете да дойдете, да разговаряте с нея.“ А телефонът ѝ ни го бяха връчили, защото казаха в болница, в Реанимация изобщо е изключено да се разговаря с болните лица. Аз попитах дали мога да отида веднага. И той отговори, че ако отида, ще могат да ѝ направят следобед операцията и тръгнах веднага. Докторът слезе, взе ме, качих се при нея и това ми беше всъщност първото виждане с нея след тази катастрофа. След като отидох горе, главата ѝ беше килната на една страна. Все едно, че е неадекватна, охкаше. Аз като ѝ казах: „Майко, ти как си?“ Тя се усмихна и каза: „Т., ти ли си?“ и аз ѝ казах: „Да, аз съм. Ти защо не искаш да те оперират?“ и тя каза: „Ами аз откъде да знам? Нито мога да чуя, нито да ви видя. Не знам за какво става въпрос.“ Казах: „Нали трябва да пиеш вода, да можеш да е храниш? Тези ръце нали ти трябва?“ и тя каза: „Ами добре, аз съм съгласна.“ и веднага разписа. Докторът ме остави в стаята малко да си поговорим, защото те я бяха изнесли, не в стаята при другите болни, а така настрани. Помоли ме да ѝ дам вода, но докторът изрично ме предупреди, че преди операция не трябва да се пие вода. Имаше чешма и аз започнах да я мия. Езикът ѝ беше като едра шкурка. Не знам от колко време не ѝ бяха давали вода. Бърках ѝ навътре в устата, за да ѝ овлажня езика. Промени ѝ се малко лицето, поговорихме си. Тя явно не осъзнаваше, че нещо се е случило с нея, защото казваше: „Вземете ме с количката и ме приберете вкъщи.“ След това ѝ беше първата операция – импланти. След това пак едни стабилизирания. Явно доста време им трябваше да стабилизират, за да улучат точния момент да ѝ сложат и другите импланти и на двадесет и шести август я изписаха. Тъй като от нея не бяха взети показания как се е случила тази катастрофа, следователката постоянно контактуваше с мен кога ще я изпишат, за да може да даде точно описание как е станала тази катастрофа и аз ѝ се обадих. Тя дойде, но не можа да вземе данни, защото главата ѝ беше...само каза: „Дайте ми вода. Искam вода.“ Напи се с вода. Аз не посмях много вода да ѝ дам да не ѝ се издуе коремът и нещо да ѝ стане. Тя повече от половин бутилка от малките изпи. Измих я, лицето ѝ да светне и думите ѝ бяха: „Колко е хубаво човек да пие вода.“ Това беше последното изречение, което чух от нея.

Когато бях при нея, когато трябваше да се разпише за операциите, охкаше, стенеше и ми каза: „Т., моля те, тук нещо ми убива и ме боли отзад.“ и аз заставах над нея. Казах: „Чакай, сега ще те понадигна.“ В този момент аз осъзнах, че няма за къде да я хвана, за да я освободя от тази болка, която има отзад в таза. Просто не посмях да мръдна, да не причиня някаква друга болка, нещо да не разместя на таза и тогава вече ми светна лампичката, защото аз

мислих да си взема неплатен отпуск, говорих с Началника ми, че трябва да я обгрижваме и накрая при изписването предния ден, когато ни казаха, че на следващия ден ще я изпишат, имаше много дни, в които на следващия ден щяха да я изпишат и аз така се обаждах на следователката. В деня доктора ми каза: „Само да Ви кажа, че вие няма да можете да се грижите за нея.“ Малко преди това ние започнахме да търсим хоспис. Много от тях не приемаха в това състояние хора. Мъчили сме се да намерим най-доброто според възможностите и каквото можем да направим за нея. На 24.08 я изписаха и на тридесети аз се върнах от работа, Цецо и той се върна към шест часа и ми се обади да ми кажат, че преди два часа свекърва ми е починала и два часа след смъртта имат право да се обадят да ни съобщят. Там също заради Ковид-мерките не приемаха. Когато отидохме в дома, защото те предлагаха собствена линейка... Аз не знаех как изобщо ще намерим линейка, как изобщо ще я качим и че това ще ѝ причини много болки и много страдания и те казаха, че имат линейка. Тогава се успокоих, че все пак с леглото ще я пренесат до там и че няма да я вдигаме ние, за да не и причиним някаква болка. До дома също бях до оградата, защото и там заради Ковид-мерките не разрешаваха влизането. През цялото време в линейката охкаше и главата ѝ беше на една страна. Просто никакъв разговор, освен това за водата, че е най-доброто нещо.

Ръцете си така ги надигаше и пръстите си, защото трябваше да се разпише. По някакъв начин разсъждаваше, говорихме си, но не си спомняше какво се е случило с нея. Не можеше да се движи. Не можеше да се самообслужва. Нямаше къде да я хвана и аз. Страхувах се да не я повредя нещо.

Свид. П.а на въпроси от адв. С.: Съпругът ми също е починал. Единият внук също е починал. До 2012 г. всичко беше напред-назад. Това жилище беше на сина ми. Вие знаете, че когато дете почине, родителят остава наследник на имота. Този апартамент съответно дойде при мен, а ние за момент не сме ѝ дали повод от 2012 г., тя да си помисли, че това жилище не е нейно, че можем да я изгоним или да не я приемем. Ние непрекъснато бяхме като едно семейство. Тя непрекъснато беше с автобусите. Даже понякога е идвала за едни лукчета, които ние можем да ѝ занесем и сме ѝ носили, но иска да ни види. Ние сме били хората около нея.

Тя сама си пазаруваше, но и ние сме носили непрекъснато от каквото има нужда. Тя с едното око не виждаше, защото няколко операции са ѝ правени на ретината, но с другото око си виждаше. Като възрастен човек си имаше и други болести. Тя имаше Паркинсон, но в по-лека форма, защото се движеше и се движеше с един бастун и с количка и съм я питала защо не махне едното и тя казваше, че така има по-голяма опора. Приемаше „Синепар“.

Първия път, когато отидох след катастрофата, за да подпише, главата ѝ беше синя и беше подпухнала. При изписването беше облечена и нямаше как

да се видят раните. Само знам, че за едната операция за имплантите, докторът ми обясни, че още има рана на лакътя и ние не можем да пристъпим към операция, защото може да стане някаква инфекция. „Трябва да преодолеем тази рана, да я излекуваме и тогава да пристъпим към операцията.“ Това ми беше казано.

От болницата директно в дома я настанихме, защото имаха тяхна линейка. Ние се страхувахме как ще се случат нещата, как ще я вземем. Аз съм обмисляла да я вземем в жилището да я гледаме, но се страхувах как ще я занесем до осмия етаж. Изпитвах огромен страх заради счупения таз, за да не ѝ причиня по-голяма болка, а не заради друго.

Ние обикаляхме страшно много хосписи, сигурно над 10, че и повече. Имаше хосписи, които бяха с метални врати и ти звъниш и ти отварят само врата и се крият зад вратата и ти попадаш в един филм на ужасите и ти хлопват вратата и ти казват, че такива хора, които са в това състояние, не обгрижват. Обгрижват здрави хора. Тук ни дадоха някакво доверие, че ще се грижат за нея. Правихме всичко възможно, за да се чувства добре.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и напусна съдебната зала.

СЪДЪТ пристъпва към разпит на втория свидетел, воден от процесуалния представител на ищеца, с оглед на което сменя самоличността му:

Д. Г. Г., ЕГН ***** , български гражданин, неосъждан, без родство, дела и трудово-правни отношения със страните, предупреден за отговорността по чл.290 от НК, след което същият обеща да говори истината.

Свид. Г. на въпроси от адв. А. и от адв. Т. : Познавам К. П., откакто сме приятели с Т.. Ние с нея се познаваме от 20 години, а се срещаме от 10. От тогава познавам и К. П.а.

Известно ми е за ПТП, което е претърпяла К.. Вечерта ми се обади Т. по телефона, че свекърва ѝ е блъсната от кола близо до там, където живее. След инцидента беше приета в болницата по спешност със счупен таз, ръце. Мисля, че нямаше засегнати крака, но тазът ѝ беше сериозно счупен. Мисля, че ѝ направиха 3 операции на ръцете. Тазът, доколкото разбрах, няма как да се оперира. Някъде около месец-месец и нещо беше там. През този период няха възможност да се видя с нея. Беше Ковид-криза и не ни пускаха в болницата. Т. ходи там в болницата да ѝ носи вода, превръзки, и други неща, които изискваха санитарките, за да могат да я обслужват.

Мисля, че на едната ръка имаше два импланта, а на другата един. Лакътят ѝ беше счупен. На 22 юли стана катастрофата и мисля, че някъде след един месец я изписаха - или на 23, или на 24 август. След изписването тя не можеше да се обслужва сама и да се грижи за себе си. На изписването не бях. Само до хосписа отидох. Беше в насипно състояние, на носилка.

Доколкото знам, тогава дойде и следователката и я разпита в линейката. К. тогава не ми е споделяла как се чувства. В хосписа беше някъде около седмица може би след изписването. Предполагам, че са полагали някакви медицински грижи там в самия хоспис. Аз не съм поддържал връзка с тях. С тях поддържаше връзка Т.. От всички хосписи, които сме обикаляли, този най-много ни вдъхна доверие. Просто жената ни се стори много святна и интелигентна. Тя излезе на портала да разговаря с нас. Докато на другите места имаме чувството, че...

Свид. Г. на въпроси от адв. С.: След инцидента не съм общувал с К.. Нямахме как да общувам с нея. Преди инцидента сама се грижеше за себе си и домакинството си. От болести не знам да е страдала. С едното око беше сляпа. С другото си око виждаше, след като е можела да се обслужва сама. Тя беше много подвижна. Ходил съм в нейния дом. Тя беше много чиста жена, изключително спретната. Това ми правеше най-много впечатление, че на тази възраст успяваше да поддържа такава чистота. В тях беше като аптека. Не знам социалните работници защо са казали, че е включена в програма с асистентска подкрепа. За мен тя не е участвала в такава програма. Това нещо може да се провери и документално сигурно.

Страните заявиха, че нямат повече въпроси към свидетеля, след което същият беше освободен и напусна съдебната зала.

Адв. Т.: Нямаме други доказателствени искания.

Адв. С.: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че за събиране на доказателства производството по делото следва да бъде отложено, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА производството по делото за **28.03.2023 г.** от **14.00 ч.**, за които дата и час страните се считат за уведомени от днешното съдебно заседание.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ вещите лица и свидетелите за следващото съдебно заседание.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 15.49 часа.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____

Секретар: _____